

BARNEVERNTJENESTEN

Barneverntjenestens oppgave er å gi hjelp til barn som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling. Veien til hjelp går via bekymringsmelding, undersøkelse og til slutt, hjelpetiltak. Artikkelen viser hvordan omfanget av barneverntjenestens aktiviteter har utviklet seg i Oslo i en periode med kraftig befolkningsvekst.

Barneverntjenestens oppgave er å gi hjelp til barn som lever under forhold som kan skade deres helse og utvikling. Barnevernets ansvar er regulert i lov om barneverntjenester, og den gjelder for alle barn under 18 år som oppholder seg i Norge, uavhengig av det rettslige grunnlaget for oppholdet.

Hjelpen som gis kan være råd og veiledning, ulike tiltak i hjemmet eller et omsorgstilbud utenfor hjemmet. Som oftest gis det hjelpetiltak til barnet og/eller foreldrene i hjemmet. Alle tiltak som iverksettes skal ta utgangspunkt i hva som vurderes å være til barnets beste. Formålet er å gi hjelp til rett tid, og at barnet skal få en trygg og kjærlig oppvekst.

Hovedmålgruppa for barneverntjenesten er barn og unge i alderen 0–17 år. Ungdom med tiltak når de fyller 18 år, kan fortsette med tiltak til de fyller 23 år.

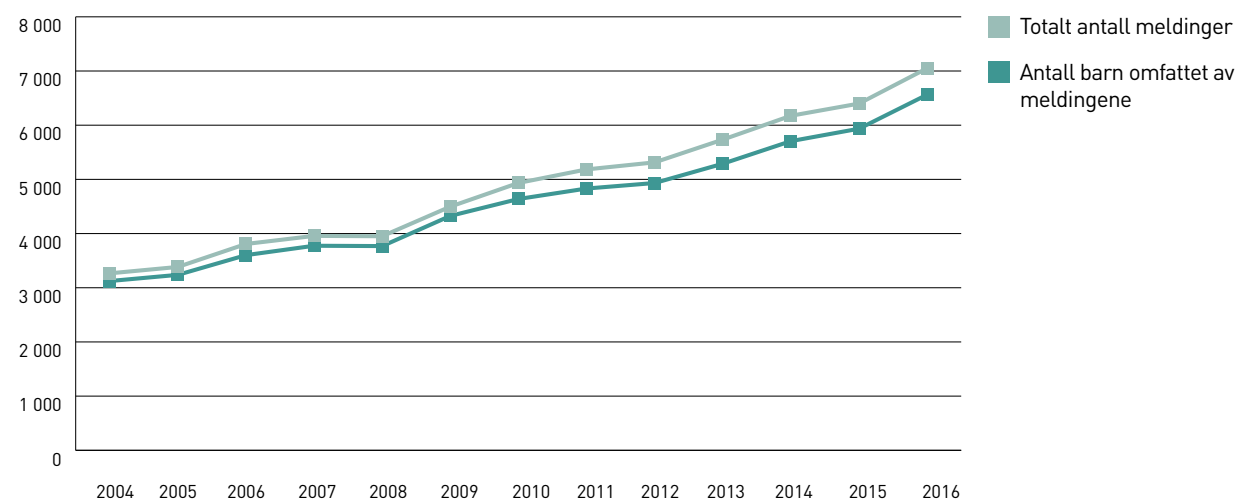
I proposisjon til Stortinget 2012–2013 *Endringer i barnevernloven* fremgår det at familier med hjelpetiltak i barnevernet generelt har lavere husholdningsinntekt enn resten av befolkningen. Mens 20 prosent av alle husholdninger hadde en husholdningsinntekt lavere enn 212 000, gjaldt det for 52 prosent av de som mottok hjelpetiltak. I NOU 2016:16 *Ny barnevernslav* vises det til at bare 19 prosent av barn og unge i barnevernet har foreldre som bor sammen, mens dette gjelder for 3 av 4 barn under 18 år i befolkningen som helhet. På bakgrunn av bl.a. dette viser Oslo kommunes barnevernsstatistikk som forventet store variasjoner mellom bydelene.

SAMMENDRAG

”

Antall bekymringsmeldinger til barnevernet i Oslo kommune i perioden 2004–2016 økte fra 3 266 til 7 051 meldinger i året. Andel barn i befolkningen med melding økte fra 3 prosent til 5 prosent i samme periode. I 2016 var det flest barn med melding i bydelene Alna og Søndre Nordstrand, og færrest i Ullern og Vestre Aker. Antall iverksatte undersøkelser økte fra 2 068 i 2004 til 6 018 i 2016. Antall undersøkelser som førte til tiltak økte også, men ikke like kraftig, fra 1 032 i 2004 til 2 175 i 2016. I 2016 hadde 4,5 prosent av alle barn 0–17 år en form for tiltak fra barnevernet. Dette var noe høyere enn 2004, da 3,8 prosent hadde tiltak, men utviklingen har stått temmelig stille siden 2010. I 2016 hadde Bydel Grorud den høyeste andelen barn med tiltak (9,2 prosent) av bydelene. Barn med hjelpetiltak i løpet av 2016 utgjorde 3,9 prosent av barnebefolkningen, mens de barnevernet hadde overtatt omsorgen for utgjorde 0,64 prosent av barn i alderen 0–17 år. Bydelene brukte i alt nær 1,7 mrd. netto på barnevern i 2016, som er mer enn dobbelt så mye som i 2004, uten at det er justert for lønns- og prisvekst.

Figur 1. Antall meldinger i Oslo totalt og antall barn omfattet av meldingene i perioden 2004–2016.

Meldinger til barnevernet

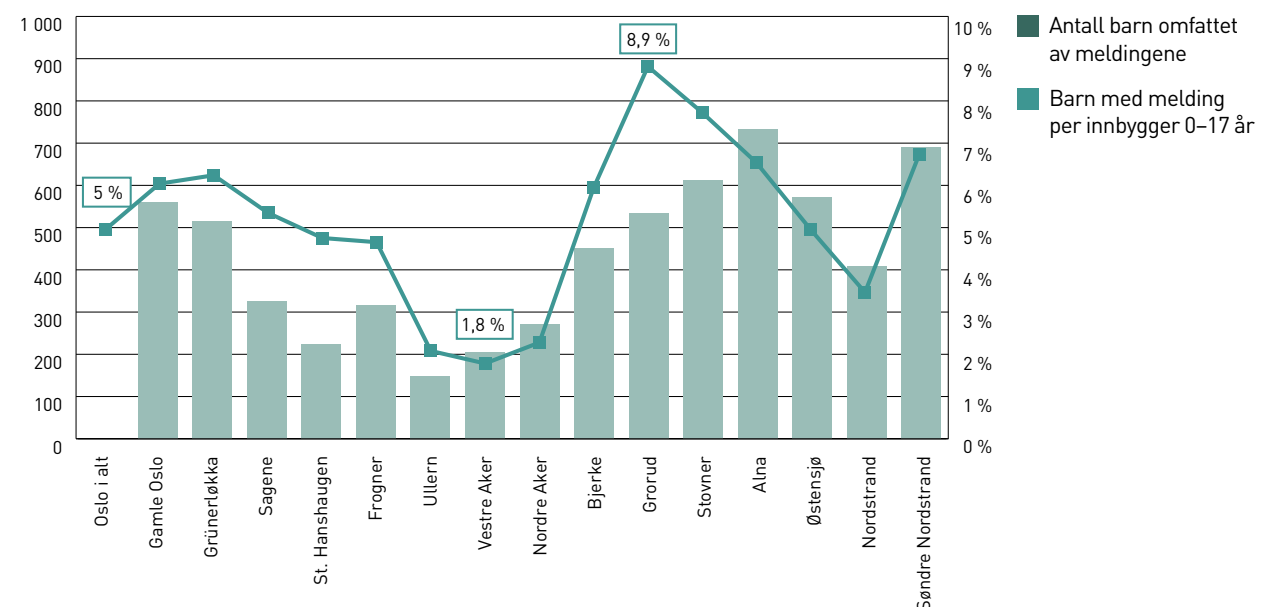
Barneverntjenestens arbeid overfor enkeltbarn begynner når de mottar en melding om en bekymring for et barn. Barneverntjenesten skal innen en uke beslutte om meldingens innhold gir grunnlag for å iverksette en undersøkelse.

I figur 1 vises antall meldinger til barnevernet i Oslo kommune i perioden 2004–2016, og hvor mange barn meldingene gjaldt. Det er flere meldinger enn antall barn fordi det i løpet av en periode kan komme mer enn én melding på et

barn. Målt mot innbyggertallet i aldergruppa 0–17 år har det vært en økning i andelen barn med melding fra 3,0 til 5,0 prosent i denne perioden.

Det er store variasjoner mellom bydelene, og det har sammenheng med ulikt innslag i befolkningen av familier med ulike levekårsutfordringer. I figur 2 vises antall barn omfattet av melding for hver av bydelene i 2016 og hvor stor andel disse utgjør av alle innbyggere i alderen 0–17 år.

Figur 2. Antall barn omfattet av melding per bydel i 2016 og andel barn med melding per innbygger 0–17 år.

Det var flest barn med melding i bydelene Alna og Søndre Nordstrand i 2016, og færrest i Ullern og Vestre Aker. Dette reflekterer hovedbildet i variasjonene mellom bydelene i Oslo på barnevernfeltet – det er færrest barn i barnevernet per innbygger 0–17 år i de bydelene som ofte går under betegnelsen «vestlige», og flest i Groruddalen og Søndre Nordstrand. Sentrumsbydelene ligger mellom disse, men over gjennomsnittet for alle bydelene. Det var nesten 9 prosent av alle barn i alderen 0–17 år i bydel Grorud som var omfattet av melding til barneverntjenesten i 2016, mens de 206 barna som var omfattet av meldingene i bydel Vestre Aker utgjorde bare 1,8 prosent av befolkningen 0–17 år.

En melding om bekymring til barnevernet blir ikke registrert som en melding dersom barnevernet allerede jobber med barnet og/eller familien og innholdet i meldingen ikke tilsier at nye forhold også må undersøkes. Slike meldinger skal registreres som en opplysning i det enkelte barns journal, noe som innebærer at det er en viss underregistrering i antallet meldinger og hvem som har meldt til barnevernet.

SSBs statistikkbank viser hvor mange meldinger som er kommet fra ulike meldingsinstanser i saker hvor undersøkelse er avsluttet. Meldinger som ikke fører til undersøkelse inngår dermed ikke i tallene, men disse utgjorde kun 12 prosent av alle meldingene i Oslo i 2016. Tallene finnes

kun på fylkesnivå, så eventuelle variasjoner mellom bydelene fremkommer ikke.

Tabell 1 viser de åtte hyppigst forekommende melderne i Oslo på undersøkelser som ble avsluttet i 2016. De fleste meldingene kommer fra ulike offentlige meldere.

Det er barneverntjenesten selv som meldte hyppigst både i Oslo og i landet ellers, og de utgjorde i underkant av 1/6 av alle meldingene både i Oslo og landet for øvrig. Politi/lensmann og skole lå over 10 prosent av alle tilfellene både i Oslo og landet for øvrig, men med en noe større andel fra politiet i Oslo enn i landet for øvrig. Det har over lang tid vært satset på å utvikle et godt samarbeid mellom politiet og barneverntjenestene i Oslo.

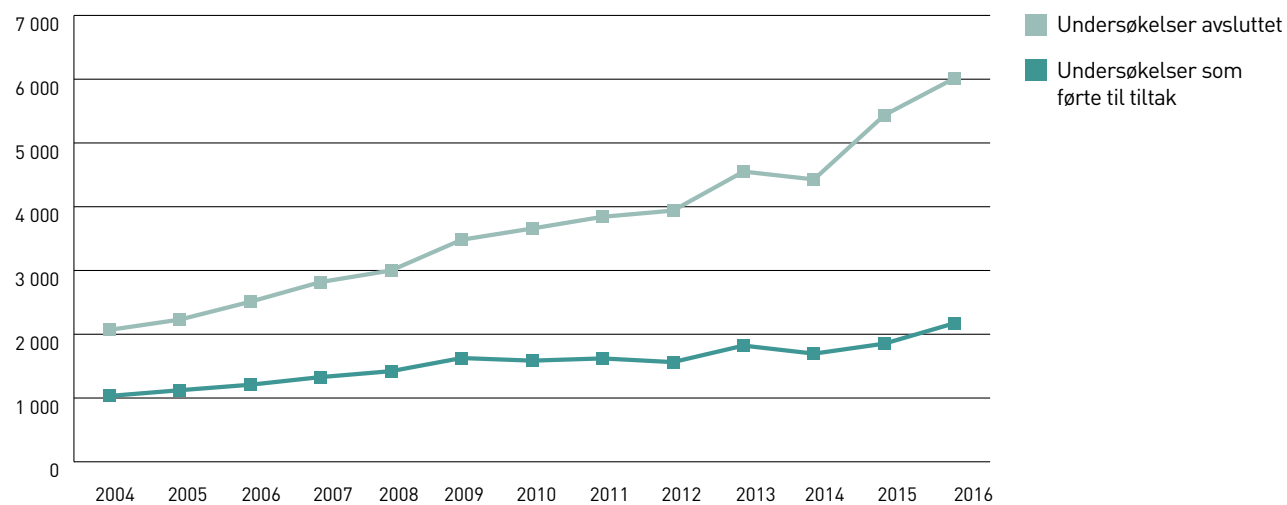
Den klart største forskjellen mellom Oslo og landet ellers ligger i at barnevernvakta melder adskillig oftere i Oslo. Det skyldes i stor grad at Oslo kommune har en barnevernvakt som er åpen hele døgnet alle dager i året. Det er få andre kommuner som har et slikt tilbud. At meldinger fra barnehagene utgjør en så vidt lav andel skyldes at barn ikke går i barnehage etter at de har nådd skolealder. Blant barn i alderen 3–5 år, som er den aldersgruppa hvor de fleste barn går i barnehage, er meldingene fra barnehage blant de hyppigst forekommende.

Tabell 1. Avsluttede undersøkelser i 2016 – fordelt på de åtte meldingsinstansene som forekom hyppigst i Oslo, og tall for de samme meldingsinstansene i landet for øvrig.¹

2016	Oslo	Landet unntatt Oslo
Meldt i alt	6 018	40 608
Barneverntjenesten	15,9 %	15,6 %
Politi / lensmann	14,9 %	11,6 %
Skole	13,3 %	12,2 %
Barnevernvakt	12,5 %	4,4 %
Lege / sykehus / tannlege	7,2 %	6,4 %
Barnehage	6,2 %	5,4 %
Nabo eller andre privatpersoner	5,3 %	6,4 %
Mor / far / foresatte	4,9 %	8,1 %
SUM – de 8 som meldte oftest i Oslo	80,2 %	70,1 %

1. Blant de meldingsinstansene som ikke står i tabellen finnes helsestasjon- og skolehelsetjeneste, psykisk helsevern, NAV, andre offentlige instanser m.fl.

Figur 3. Antall avsluttede undersøkelser og antall undersøkelser som ble avsluttet med vedtak om tiltak 2004–2016.

Undersøkelser

En melding til barneverntjenesten skal føre til en undersøkelse når meldingens innhold tilsier at det kan være grunnlag for tiltak etter barnevernloven. Terskelen for å åpne undersøkelse skal være lav. Undersøkelsen skal belyse om det er grunnlag for å foreslå tiltak. Det gjøres gjennom å snakke med barnet, foreldrene og andre relevante personer og instanser. Undersøkelse skal som hovedregel være avsluttet innen 3 måneder.

Figur 3 viser utviklingen i antall avsluttede undersøkelser i perioden 2004–2016 og antallet av disse som ble avsluttet med tiltak etter barnevernloven.

Det har vært kraftig vekst i antall avsluttede undersøkelser fra 2004 til 2016. Det var nær tre ganger så mange avsluttede undersøkelser i 2016 som i 2004 samtidig som veksten i antall innbyggere i alderen 0–17 år i samme periode var på i underkant av 25 prosent.

I samme periode har antallet undersøkelser som ble avsluttet med vedtak om tiltak vært doblet. Det betyr at andelen av de avsluttede undersøkelsene som endte med tiltak sank fra 50 til 36 prosent. Det betyr også at antall undersøkelser som ble avsluttet med tiltak i prosent av antall innbyggere 0–17 år økte fra 1,0 til 1,7 prosent. Betrachninger om terskler i barnevernet, må ses i lys av at det kreves samtykke for å kunne iverksette hjelpetiltak i barnevernet.

Det er svært få undersøkelser som avsluttes med begjæring om tiltak for fylkesnemnda, det vil si at barneverntjenesten går «direkte» fra melding via undersøkelse til forslag om å overta omsorgen for barnet. I Oslo i 2016 var det 36 slike tilfeller av i alt 6 018 avsluttede undersøkelser.

Barn med tiltak

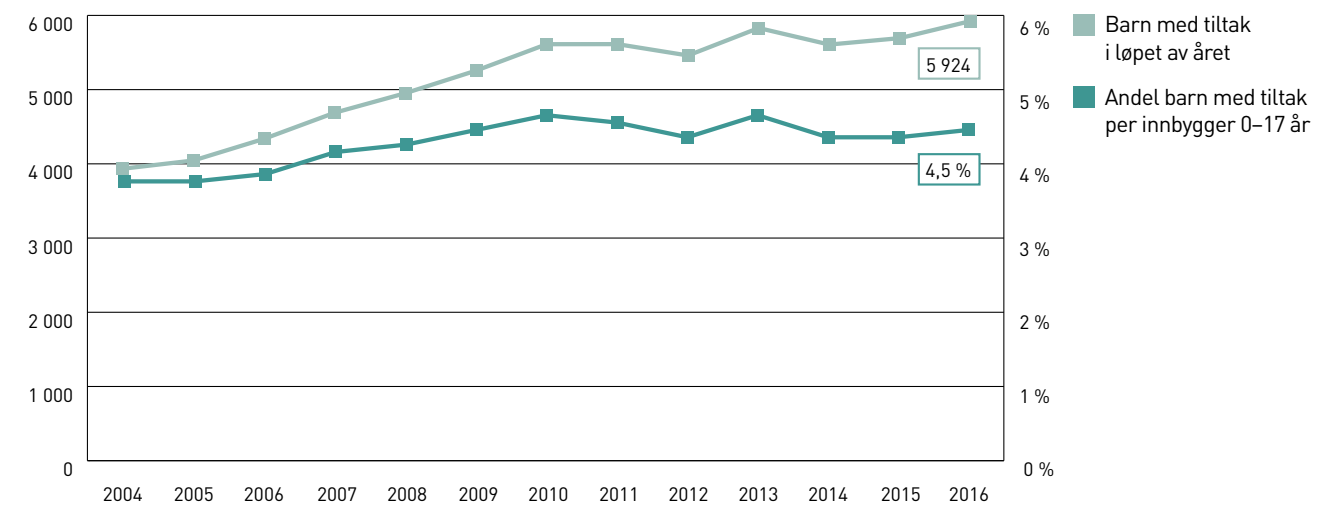
Det har vært en betydelig vekst i antall barn med tiltak i løpet av perioden 2004–2016, og det er en klart høyere andel med barn i tiltak per innbygger 0–17 år i dag enn det det var i 2004. Figur 4 viser utviklingen.

Det var i underkant av 6 000 barn med tiltak fra barnevernet i løpet av 2016, som er en økning på 50 prosent fra antallet i 2004. Mesteparten av veksten skjedde fram til 2010. Det var 4,5 prosent av innbyggerne i alderen 0–17 år som hadde tiltak fra barnevernet i 2016. Dette nivået har vært omtrent uforandret siden 2010.

Som tidligere vist er det store variasjoner mellom bydelene i antall meldinger. Det samme gjelder for barn med tiltak. Figur 5 viser variasjonen i andel barn i aldersgruppa 0–17 år som hadde tiltak fra barnevernet i løpet av 2016.

Figur 5 viser variasjonen mellom bydelene i 2016. Østensjø lå nær gjennomsnittet for bydelene, mens bydelene Ullern, Vestre Aker, Nordre Aker og Nordstrand lå langt under. St. Hanshaugen

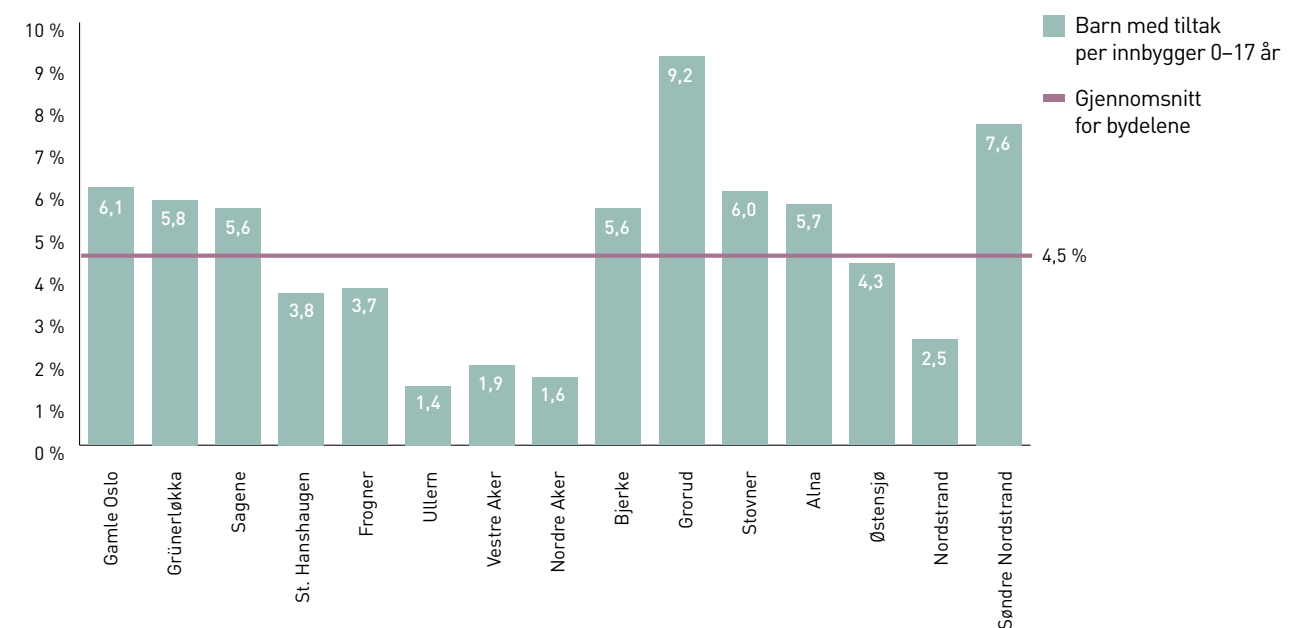
Figur 4. Antall barn med tiltak i barnevernet i løpet av året og andel barn med tiltak i aldersgruppa 0–17 år.

og Frogner, som begge har ansvar for deler av sentrumsområdet i kommunen, lå noe under gjennomsnittet for hele Oslo. De østlige sentrumsbydelene, bydelene i Groruddalen og Søndre Nordstrand lå godt over gjennomsnittet. Grorud og Søndre Nordstrand skiller seg ut med de klart høyeste andelen barn med tiltak.

Figur 4 illustrerer at veksten i antall barn med tiltak i barnevernet og den andelen disse utgjorde per innbygger 0–17 år stoppet opp i 2010 og flatet ut i de kommende årene. For å vise variasjonene mellom bydelene i hvordan barn med tiltak i barnevernet per innbygger har utviklet seg, har vi i tabell 2 vist hvor stor andel av barnebefolkningen som hadde tiltak fra barnevernet i årene 2010 og 2016 og endringen fra 2010 til 2016.

Figur 5. Barn med tiltak per innbygger 0–17 år (i prosent) bydelsvis og gjennomsnittet for alle bydelene i 2016.

Tabell 2. Prosentandel barn med tiltak fra barnevernet i løpet av året per innbygger 0–17 år i årene 2010 og 2016 og endringstall.

	2010	2016	Endring
Oslo i alt	4,7	4,5	-0,2
Gamle Oslo	6,6	6,1	-0,5
Grünerløkka	7,1	5,8	-1,3
Sagene	8,3	5,6	-2,6
St. Hanshaugen	5,2	3,6	-1,6
Frogner	3,2	3,7	0,5
Ullern	1,9	1,4	-0,5
Vestre Aker	1,6	1,9	0,3
Nordre Aker	1,9	1,6	-0,3
Bjerke	4,9	5,6	0,7
Grorud	5,8	9,2	3,4
Stovner	6,4	6,0	-0,5
Alna	4,9	5,7	0,7
Østensjø	4,2	4,3	0,0
Nordstrand	3,2	2,5	-0,7
Søndre Nordstrand	8,3	7,6	-0,7

For Oslo som helhet var det en liten nedgang fra 2010 til 2016, og det var i alt ni bydeler som hadde reduksjon. Det har vært en kraftig nedgang i Grünerløkka, Sagene og St. Hanshaugen, og en enda kraftigere vekst i bydel Grorud. I 2010 hadde Sagene og Søndre Nordstrand det overlegent høyeste innslag av barn med tiltak i barnebefolkningen, mens det var Grorud som lå høyest i 2016 etterfulgt av Søndre Nordstrand, som har hatt en reduksjon i andel barn med tiltak fra 2010 til 2016. Det er mange mulige forklaringer på den ulike utviklingen i bydelene. Det kan skyldes ting som endring i behov, ulik vekst i antall barn i barnebefolkningen, endringer i måten den enkelte bydel jobber med barn og familier med ulike behov, eller andre ting.

De fleste tiltak i barnevernet er frivillige hjelpe-tiltak som krever samtykke. Tiltak i barnevernet deles inn på to forskjellige måter. Frivillige hjelpe-tiltak vs. omsorgstiltak (det vil si at barnevernet har overtatt omsorgen for barnet) eller barn som mottar tiltak i hjemmet og familien de har vokst opp i vs. de som mottar tiltak hvor de har flyttet ut fra sin opprinnelige familie. Det er mulig å ha et tiltak utenfor hjemmet som frivillig hjelpe-tiltak.

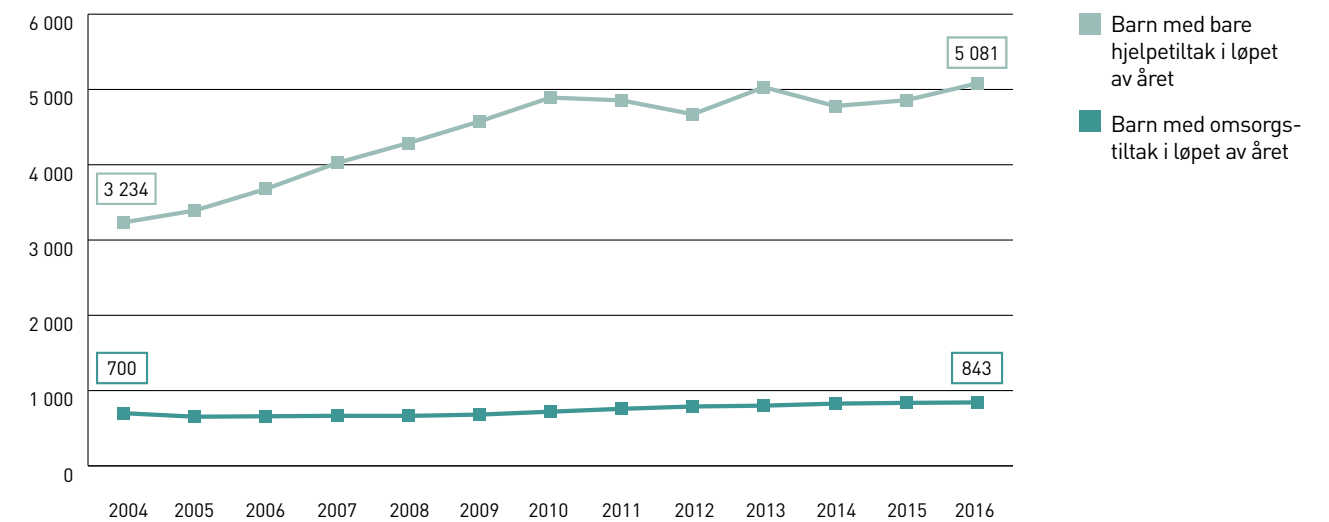
I Oslo kommunes statistikkbank finnes det tall for begge variantene.

I figur 6 vises utviklingen i antall barn med hjelpe-tiltak og barn under omsorg i løpet av året.

Figur 6 viser at det har vært adskillig kraftigere vekst i antall barn som hadde frivillige hjelpe-tiltak enn i antall barn som barnevernet har overtatt omsorgen for. Veksten i førstnevnte kategori har vært betydelig, mens antall barn med omsorgstiltak økte omtrent i samme takt som innbygger-tall i aldergruppa 0–17 år. Barn med hjelpe-tiltak i løpet av 2016 utgjorde 3,9 prosent av barnebefolkningen, mens de barnevernet hadde overtatt omsorgen for utgjorde 0,64 prosent av barn i alderen 0–17 år. I perioden 2004–2016 økte andelen av barn med hjelpe-tiltak av alle barn med tiltak fra 82 til i underkant av 86 prosent.

Siden barn med bare hjelpe-tiltak forekommer i over 85 prosent av tilfellene, er variasjonen mellom bydelene for barn med bare hjelpe-tiltak ganske lik den som gjelder for alle tiltak. Profilen på variasjonene i figur 7 er langt på vei den samme som i figur 5.

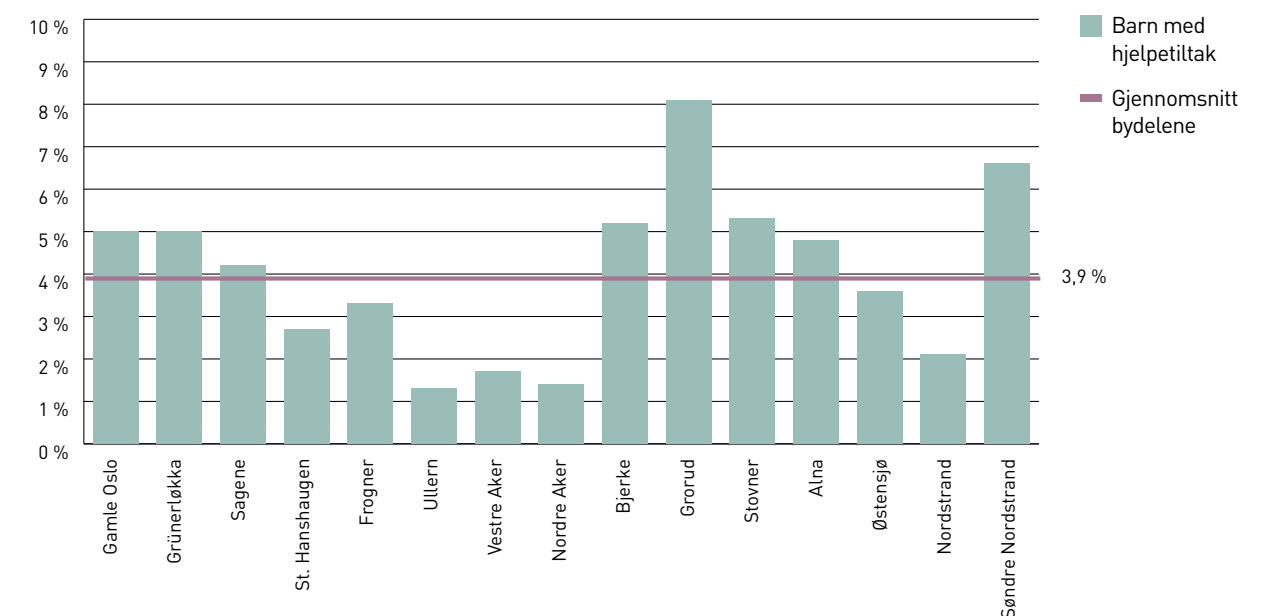
Figur 6. Barn med barn hjelpe-tiltak og barn med omsorgstiltak i løpet av året.

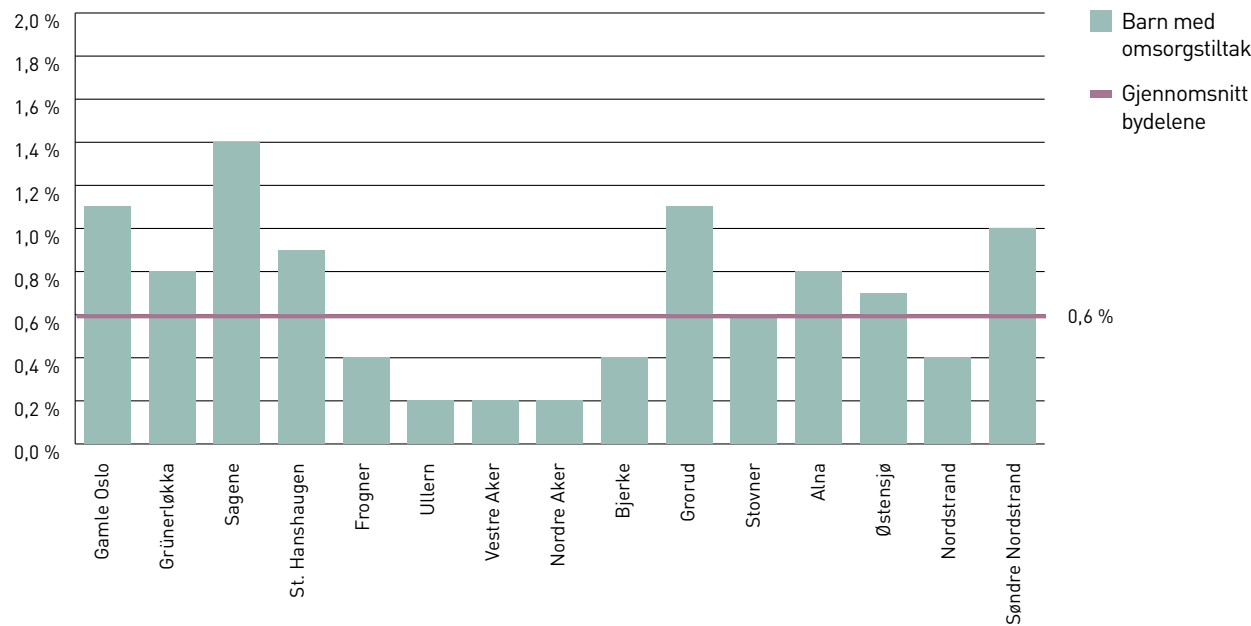
Variasjonen mellom bydelene i innslaget av barn med hjelpe-tiltak er betydelig, og det er gjennomgående er lavest i bydeler med lav andel av befolkningen som har utfordringer mht. levekår. At bydel Sagene ligger på gjennomsnittet for bydelene, er unntaket fra «regelen» om at det er en sammenheng mellom sosioøkonomiske

forhold og antall barn med tiltak fra barnevernet. Når det gjelder barn med omsorgstiltak, er ikke dette mønsteret så tydelig. Selv om det vil være unntak, er det i all hovedsak slik at barn med omsorgstiltak har tiltak fra barnevernet over en vesentlig lengre periode enn de som bare har hjelpe-tiltak. Vedtaket om omsorgstiltak for de

Figur 7. Barn med bare hjelpe-tiltak i løpet av 2016 per innbygger 0–17 år, bydelsvis og i gjennomsnitt for alle bydelene.

Figur 8. Barn med omsorgstiltak i løpet av 2016 per innbygger 0–17 år, bydelsvis og i gjennomsnitt for alle bydelene.

som hadde slike tiltak i 2016 kan dermed ligge mange år tilbake i tid. Figur 8 viser variasjonene mellom bydelene i 2016.

I bydelene Sagene, Gamle Oslo, Søndre Nordstrand og St. Hanshaugen hadde mer enn 1 prosent av barnebefolkningen omsorgstiltak i løpet av 2016. Både Gamle Oslo og Søndre Nordstrand hadde omtrent det samme avviket fra bysnittet både for hjelpetiltak og omsorgstiltak. Sagene hadde imidlertid høyest innslag av barn med omsorgstiltak mens barn med hjelpetiltak lå nær Oslo-snittet. St. Hanshaugen lå også klart over gjennomsnittet for barn med omsorgstiltak samtidig som barn med hjelpetiltak lå betydelig under Oslo-snittet.

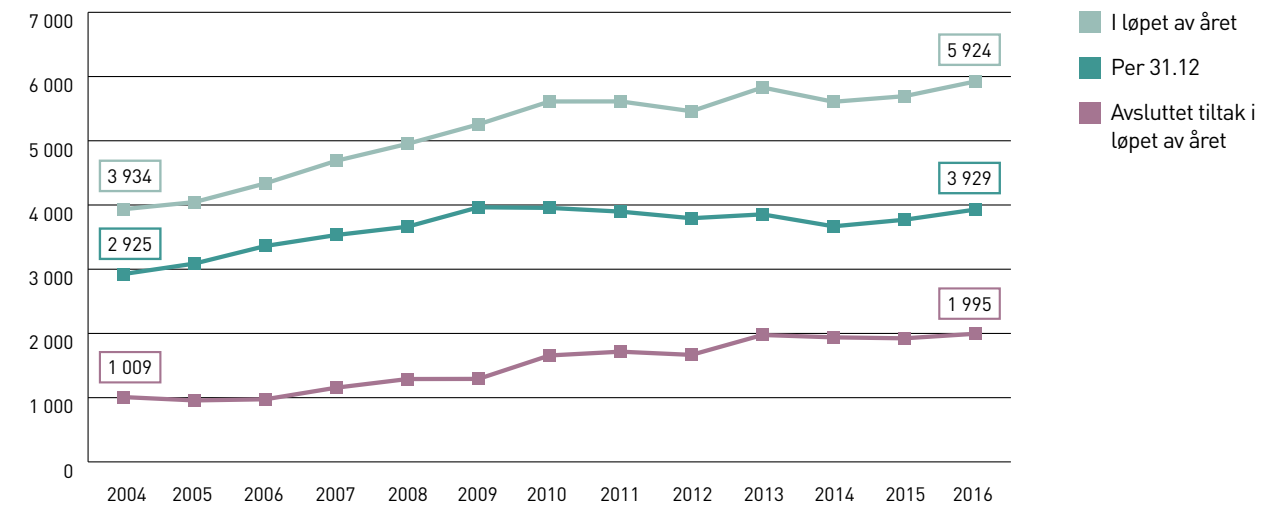
Det var i liten grad forskjell i avvik mellom hjelpetiltak og omsorgstiltak for de «vestlige» bydelene. De lå alle langt under gjennomsnittet for hele Oslo. Når det gjelder bydelene i Groruddalen lå Bjerke langt under gjennomsnittet, og Stovner på gjennomsnittet for andel barn med omsorgstiltak. Det finnes dessverre ikke statistikk for hvor lenge barn mottar tiltak fra barnevernet. Bufdir (Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet) og SSB har igangsatt et arbeid for å utvikle en forløpsdatabase, men ferdigstilling av denne ligger nok et stykke fram i tid.

Opplysninger om antall barn med tiltak i løpet av året sammenholdt med antall barn med tiltak ved utgangen av det samme året gir imidlertid et bilde på gjennomstrømning av barn med tiltak i barnevernet. I figur 9 er disse tallene satt opp for perioden 2004 til 2016. Antallet i kategorien «Avsluttet tiltak i løpet av året» fremkommer ved å regne ut differansen mellom antall barn med tiltak i løpet av året og antall barn med tiltak ved utgangen av det samme året.

Antall barn med tiltak i løpet av året er økt med 50 prosent i fra 2004, mens antall barn med tiltak ved utgangen av året har økt med 25 prosent. Antall barn som har avsluttet tiltak fra barnevernet er nær doblet. Det gir ikke eksakt kunnskap om at barn har tiltak for en kortere periode nå enn tidligere. Men at nær 2 000 barn sluttet å ha tiltak fra barnevernet i løpet av 2016 er viktig å ta med i betraktning når man skal tolke og forstå barnevernsstatistikken.

Alderssammensetningen blant barn med tiltak i barnevernet gir også interessant innsikt. Tallene i Oslo kommunes statistikkbank viser aldersfordelingen blant barn med tiltak ved utgangen av året i utvalgte aldersgrupper fra 2005. Dataene er delt inn i barn med tiltak i hjemmet/opprinnelig familie og barn med tiltak utenfor hjemmet. I offisiell statistikk kalles sistnevnte kategori tiltak

Figur 9. Barn med tiltak i hele Oslo i perioden 2004–2016. Barn med tiltak i løpet av året, per 31.12 og antall barn som har avsluttet tiltak fra barnevernet i løpet av året.

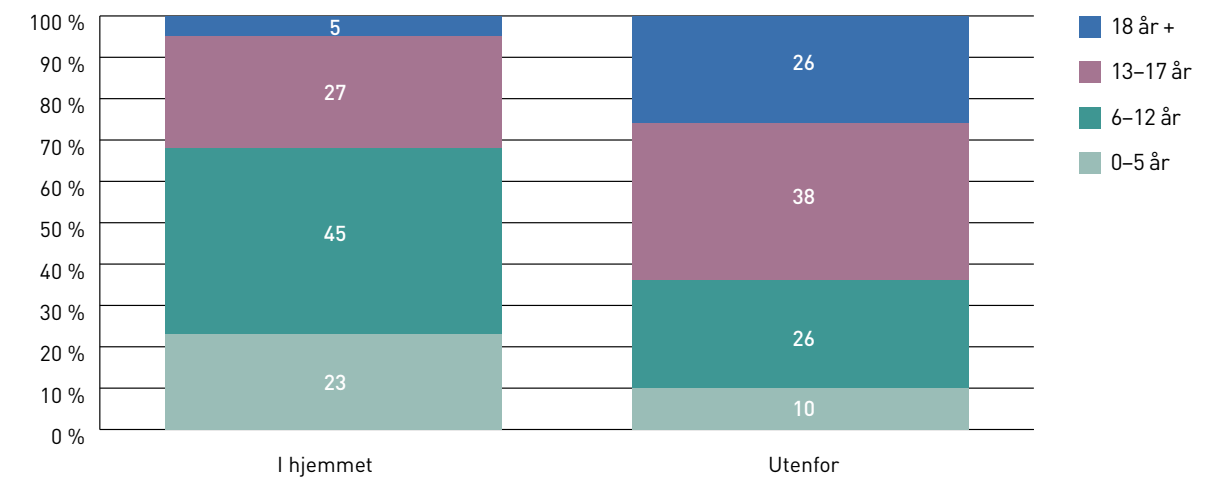
for plasseringstiltak. I figur 10 vises alderssammensetningen for disse to kategoriene av tiltak ved utgangen av 2016.

Den aldersfordelingen for tiltak hhv. i og utenfor hjemmet som vises i figur 10 har vært stabil over lang tid. Av barn med tiltak i hjemmet er det flest i alderen 6–12 år og færrest i gruppa over 18 år. Antall barn med tiltak i hjemmet som er

i barneskolealder er nær dobbelt så høyt som antallet barn med tiltak i førskolealder. Unge voksne over 18 år har kun i begrenset grad tiltak i hjemmet.

Det er flest barn i aldersgruppa 13–17 år som har tiltak utenfor hjemmet, og færrest i aldersgruppa 0–5 år. Siden barnevernet i utgangspunktet skal søke å finne tiltak i og sammen med familien, er

Figur 10. Barn med tiltak 31.12.2016 fordelt på aldersgrupper og tiltak i og utenfor familien (barn uten eller med plasseringstiltak).

det et forholdsvis lavt antall barn i alderen 0–5 år som har flyttet til tiltak utenfor hjemmet. Tiltak utenfor hjemmet innebærer omfattende hjelpebehov, og at behovet også søkes dekket etter at ungdommen har fylt 18 år er en svært viktig del av det å ta ansvaret for ungdommen og å gi en så god overgang til voksenlivet som mulig.

Aldersfordelingen er altså svært ulik mellom de som har tiltak i hjemmet og de som har flyttet ut av hjemmet med barnevernets hjelp. Nær 70 prosent av de (2 517) som hadde tiltak i hjemmet var i enten førskole- eller i barneskolealder. Når det gjelder barn med tiltak som har flyttet ut av hjemmet, var noe over 1/3 i de to yngste aldersgruppene, og kun 10 prosent (141 barn) i førskolealder. Nesten 4 av 10 av de som hadde flyttet var tenåringer under 18 år, mens 1 firedel var blitt (unge) voksne.

Kostnader

Med unntak av tre forsøkskommuner har Oslo kommune en finansieringsordning for tiltak i barnevernet som er annerledes enn i kommunene ellers i landet. Og ulikt andre kommuner har Oslo selv ansvaret for å fremskaffe alle typer tiltak

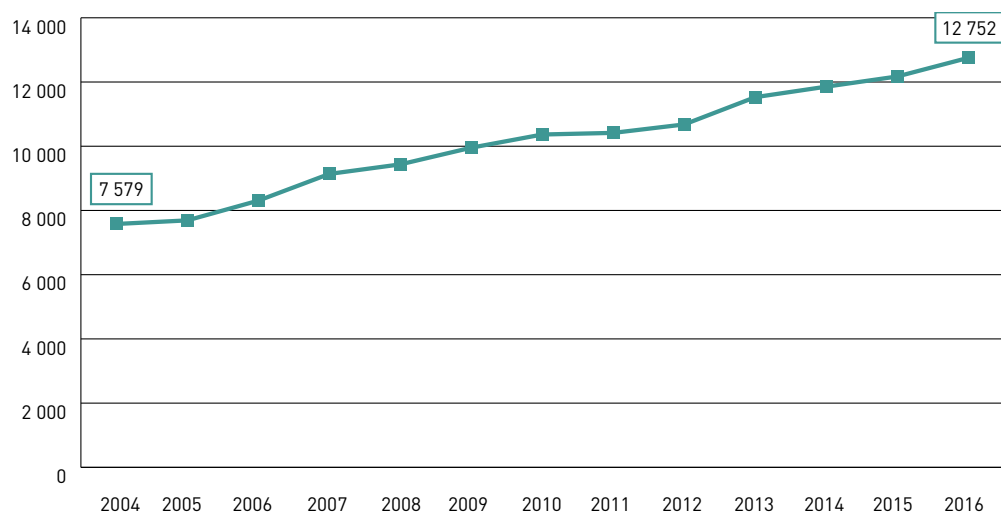
for barn som må flytte fra opprinnelig familie. I Oslo betaler bydelene selv alle kostnader for alle typer tiltak. I andre kommuner betaler kommunen en egenandel for tiltak i institusjon m.m., mens staten ved Bufetat betaler størstedelen av kostnadene. Utgiftene til barnevern i Oslo kan derfor ikke sammenlignes direkte med kostnadene i andre kommuner.

Bydelene brukte i alt nær 1,7 mrd. netto på barnevern i 2016, som er mer enn dobbelt så mye som i 2004, uten at det er justert for lønns- og prisvekst. Dette skyldes dels at andelen barn med barneverntiltak økte fra 3,8 til 4,5 prosent i denne perioden, dels at antallet barn i aldersgruppa 0–17 år økte med 25 prosent, og høyere kostnader til tiltak og drift av barneverntjenesten. Antall årsverk i barneverntjenestene i bydelene økte med 70 prosent fra 2004 til 2016.

Figur 11 viser utviklingen i netto driftsutgifter per innbygger 0–17 år.

Veksten fra 2004 til 2016 er på nær 70 prosent før det er korrigert for pris- og lønnsveksten i perioden. Siden innslaget av barn med tiltak i

Figur 11. Netto driftsutgifter til barnevern (ikke priskorrigert) per innbygger 0–17 år i perioden 2004–2016.²

2. Dersom kostnadene i 2004 per innbygger 0–17 år skulle ha fulgt kommunal deflator, ville utgiftene i 2016 ha vært på 11 613 per innbygger 0–17 år. De faktiske utgiftene på 12 752 per innbygger 0–17 år innebærer en reell vekst er 9,8 prosent når det er korrigert for kommunal deflator.

barnebefolkningen er svært ulikt i bydelene, slik som figur 5 viser, er det naturlig nok store variasjoner mellom bydelene i netto driftsutgifter per innbygger 0–17 år. Utgiftene til barnevern i bydel Ullern målt på denne måten var på 23 prosent av gjennomsnittet for alle bydelene, mens utgiftene i Søndre Nordstrand var nær dobbelt så høye som gjennomsnittet.

Utgiftene til tiltak hvor barnet har flyttet ut av hjemmet var i 2016 på i overkant av 1 mrd. Dette utgjorde litt over 60 prosent av alle utgifter til barnevern, og det dreide seg om tiltak til i alt 1 746 barn og unge. Hvor mange barn og unge som mottar slike tiltak i hver bydel, og ikke minst hvilke typer tiltak de får og hvor lenge de varer, er den viktigste forklaringen på variasjonene i kostnadene til barnevern mellom bydelene.

I den siste figuren presenteres kostnadsnivået bydelsvis i 2016 ved at alle utgifter til alle typer tiltak, både i og utenfor hjemmet, er delt på alle barn som hadde tiltak i løpet av året.

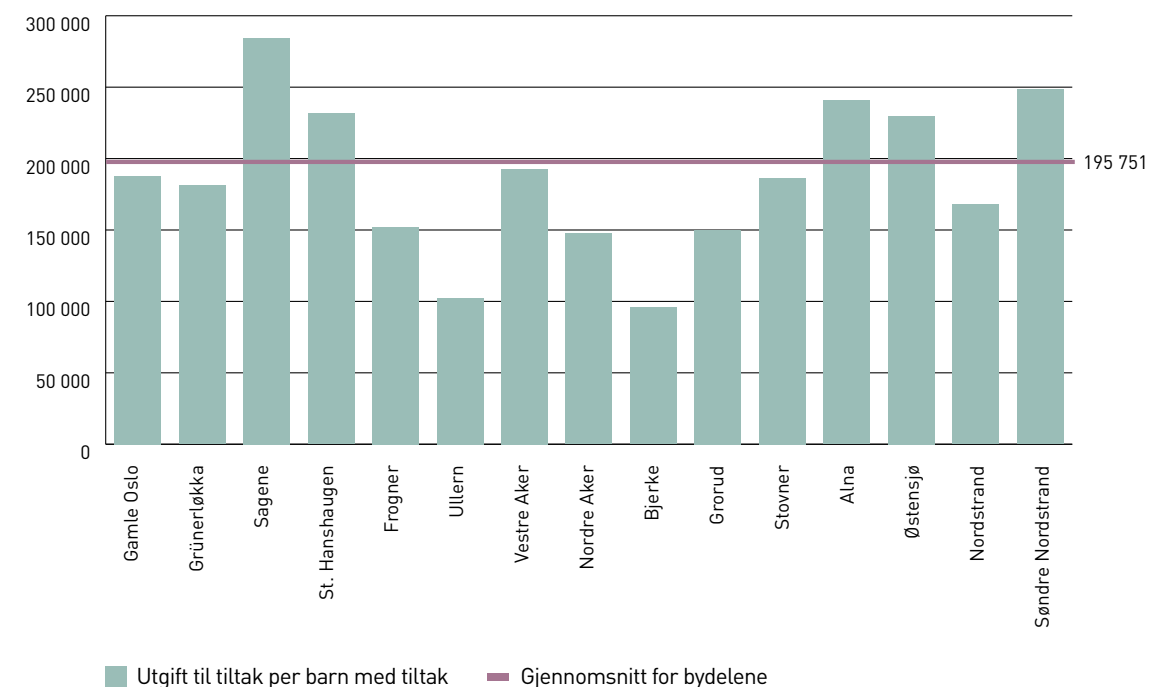
Variasjonen mellom bydelene viser et noe annet mønster enn mange av de andre figurene i denne

artikkelen. For det ene er ikke variasjonen mellom bydelene så stort. For det andre følger ikke avvikene det «vanlige» mønsteret med hensyn til sosioøkonomiske forskjeller mellom bydelene. Når det først er behov for tiltak fra barnevernet, varierer ikke kostnadene til tiltakene som må iverksettes etter opphoping av levekårsulemper. Vestre Aker ligger på Oslo-snittet når det gjelder samlede utgifter til tiltak per barn med tiltak, mens både Bjerke og Grorud ligger forholdsvis langt under gjennomsnittet. Siden antallet barn med tiltak utenfor hjemmet er forholdsvis lavt i mange bydeler, skifter bildet som fremkommer i figur 12 fra det ene året til det andre. Men for bydelene samlet er ikke de årlige endringene så store. Netto driftsutgifter til tiltak i alt per barn med tiltak økte med i underkant av 24 prosent fra 2004 til 2016. Det er under pris- og lønnsveksten.

Tekst:

Jan Motzfeldt Dahle, Byrådsavdeling for eldre, helse og sosiale tjenester

Figur 12. Netto driftsutgifter til tiltak både i og utenfor familien i 2016 per barn med tiltak i alt i løpet av 2016.

■ Utgift til tiltak per barn med tiltak — Gjennomsnitt for bydelene